Liturgie

Hervormde Gemeente
Nieuwerkerk aan den IJssel

Liturgie voor de eredienst op zondag 25 oktober 2026 om 17:00 in de Nieuwe Kerk.
Voorganger: *ds. G.J. Anker*

Zingen: Psalm 105 (Oude Berijming)
3 Vraagt *naar den* HEER en *Zijne* sterkte,
Naar *Hem, die* al uw *heil be*werkte.
Zoekt *dagelijks* Zijn aan*ge*zicht,
Ge*denkt aan 't geen* Hij heeft *ver*richt,
Aan *Zijn doorluchte* wonderdaan
En *wilt Zijn straffen* gadeslaan.

Stil gebed
Votum en Groet

Zingen: Gezang 1
1 God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

2 God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.

3 God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.

4 God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 33 (Weerklank)
8 Laat *ons des HEREN lof ont*vouwen.
In *Hem verblijdt zich* ons gemoed,
om*dat wij op zijn naam ver*trouwen,
die *naam, zo heilig*, groot en goed.
Zend, o grote Koning, *uit uw hemel*woning
uw *ge*na*de* neer.
*Wij, die U be*lijden, ons in *U ver*blijden,
ho*pen op* U, HEER.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Galaten 1 vers 1 - 24 Afzenders, geadresseerden, groet

[1] Paulus, een apostel – *geroepen*, niet vanwege mensen, ook niet door een mens, maar door Jezus Christus en God de Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft –
[2] en al de broeders die bij mij zijn, aan de gemeenten van Galatië:
[3] genade *zij* u en vrede van God de Vader en van onze Heere Jezus Christus,
[4] Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader.
[5] Hem *zij* de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

Geen ander Evangelie

[6] Ik verwonder mij erover dat u zich zo snel afwendt van Hem Die u in de genade van Christus geroepen heeft, naar een ander evangelie,
[7] terwijl er geen ander is; al zijn er ook sommigen die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien.
[8] Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.
[9] Zoals wij al eerder gezegd hebben, *zo* zeg ik ook nu weer: Als iemand u een evangelie verkondigt anders dan wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt.

De roeping van Paulus tot apostel

[10] Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.
[11] Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie dat door mij verkondigd is, niet naar de mens is.
[12] Want ik heb dat ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus.
[13] U hebt immers gehoord van mijn levenswandel, voorheen in het Jodendom, dat ik de gemeente van God uitermate *fel* vervolgde en die verwoestte;
[14] en dat ik in het Jodendom meer vorderingen maakte dan veel leeftijdgenoten onder mijn volk, omdat ik een nog groter ijveraar was voor de overleveringen van mijn vaderen.
[15] Maar toen het God, Die mij vanaf de buik van mijn moeder heeft afgezonderd en geroepen door Zijn genade, behaagde
[16] Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, ging ik meteen niet te rade bij vlees en bloed,
[17] en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die *al* vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus.
[18] Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.
[19] En ik heb niemand anders van de apostelen gezien; alleen Jakobus, de broer van de Heere.
[20] Wat ik u schrijf, zie, *ik getuig* voor God dat ik niet lieg.
[21] Daarna kwam ik in de streken van Syrië en Cilicië.
[22] En ik was van gezicht onbekend aan de gemeenten van Judea die in Christus zijn.
[23] Maar zij hadden alleen horen zeggen: Hij die ons voorheen vervolgde, verkondigt nu het geloof dat hij voorheen verwoestte.
[24] En zij verheerlijkten God in mij.

Zingen: Psalm 85 (Oude Berijming)

1 Gij *hebt Uw* land, o *HEER, die* gunst betoond,
Dat *Jacobs zaad opnieuw in* vrijheid woont.
De *schuld Uws* volks hebt *g' Uit* Uw boek *ge*daan
Ook *ziet Gij* geen van *hunne zonden* aan
Gij *vindt in* gunst, en *niet in wraak, Uw* lust
De *hitte* van Uw *gramschap* is geblust.
O heilrijk *God, weer verder* ons verdriet,
Keer *af Uw* wraak, en *doe Uw toorn te* niet.

3 Merk *op, mijn* ziel, wat *antwoord* God u geeft
Hij *spreekt gewis tot elk, die* voor Hem leeft,
Zijn *gunstge*noot, van *blij*den troost *en* vree,
Mits *hij niet* weer op *'t spoor der dwaasheid* tree.
Voor*waar, Gods* heil is *reeds nabij 't ge*slacht,
Het*welk Hem* vreest en *Zijne* hulp verwacht
Opdat er *eer in onzen* lande woon',
En *zich al*daar op *'t luisterrijkst ver*toon'.

Verkondiging

Zingen: Weerklank 366 (Liederen over belijden)

1 Ik heb slechts één houvast in leven en in dood:
mijn trouwe Heiland die zijn kostbaar bloed vergoot,
heeft heel de prijs betaald voor al mijn schuld en zonden,
Hij heeft mij vrijgekocht, uit satans strik ontbonden
ik heb de zeggenschap over mijzelf verloren,
met lichaam en met ziel mag ik Hem toebehoren.

2 Nu ik van Hem mag zijn, word ik door Hem bewaard:
zonder mijn Vader valt geen haar van mij ter aard
en wat mij overkomt, werkt aan mijn redding mede.
Zijn Geest doet mij met vreugd Hem dienen in dit heden
en Hij getuigt in mij, is mij tot pand gegeven:
Hij geeft mij heden reeds het eeuwig, zalig leven.

3 Het houvast dat Hij biedt, de troost van dit bestaan,
de zekerheid waarmee ik straks tot Hem mag gaan,
ligt voor mij in 't besef, drievoudig, nauw verbonden:
hoe groot is mijn ellend', hoe vele zijn mijn zonden,
maar ook hoe Hij verlost en vrijspraak mij wil geven
en hoe ik Hem daarvoor kan danken heel mijn leven.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 103 (Oude Berijming)

7 Geen *vader* sloeg met *groter mede*dogen
Op *teder* kroost ooit *zijn ontfermend*' ogen,
Dan Isrels HEER op *ieder, die Hem* vreest.
Hij *weet, wat* van Zijn *maaksel zij te* wachten,
Hoe *zwak van* moed, hoe *klein wij zijn van* krachten,
En dat wij stof, van *jongs af, zijn ge*weest.

9 Maar *'s HEEREN* gunst zal *over die Hem* vrezen,
In *eeuwig*heid al*toos dezelfde* wezen:
Zijn trouw rust zelfs op *'t late nage*slacht,
Dat *zijn ver*bond niet *trouweloos wil* schenden
Noch *van Zijn* wet af*kerig d' oren* wenden,
Maar die naar eis van *Gods verbond be*tracht.

Zegen